

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Ἡ αὐταπάρνησις εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ ἐξό-
χως χαρακτηρίζον τὸν χριστιανισμόν. Εἶναι εἰς
τὸ σχέδιον τῆς σωτηρίας τοῦ Εὐαγγελίου, ὅ,τι
ἡ ὁσμὴ εἰς τὸ ἄνθος, ἡ λεπτοτέρα δηλ. καὶ ἐξαι-
ρετωτέρα ἔκφρασις αὐτοῦ. Ὁ κυριώτατος λόγος
δι' ὃν ὁ χριστιανισμὸς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαι-
τήσῃ τὴν παρὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀποδοχὴν αὐτοῦ
εἶναι διότι ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ὡς φίλος καὶ
βοηθός. Ἐρχεται πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ λέ-
γει αὐτῷ, «Διατελεῖς ἐν δειναῖς περιστάσεσι,
ἄφες νὰ σὲ βοηθήσω.» Ἐὰν ᾗται τυφλὸς λέ-
γει, «Δός μοι τὴν χεῖρα σου, θέλω σὲ ὁδηγή-
σει.» Ἐὰν ἐν ἀποτυχίαις, ἐν ταραχῇ καὶ ἐν ἀ-
πογνώσει, κραυγάζει πρὸς αὐτὸν, «Θάρσει φί-
λε, ὁ Θεὸς οὐδέποτε ἔπλασε ὃν ὡς σὲ, ἵνα ἀ-
πελπίζεται.» Ἐὰν πονηρὸς, πικρὸς καὶ σκλη-
ρὸς, κραυγάζει, «Διατί γίνεσαι διάβολος; Δὲν
ἐπλάσθης ἵνα μισῇς καὶ βλάπτῃς τοὺς ἀνθρώ-
πους, ἀλλ' ἵνα βοηθῇς καὶ καθιστᾷς τούτους
εὐτυχεῖς.» Ἐὰν τις ἔχῃ βαναύσους καὶ ὀχλη-
ρὰς τάσεις καὶ ὀρέξεις· ἐὰν ὁ νοῦς του διαφθα-
ρῇ καὶ ἡ φύσις αὐτοῦ κηλιδωθῇ· ἐὰν αἱ ὀρέξεις
κυριεύσωσι τὸ λογικόν του, τίθεται ὁ χριστια-
νισμὸς ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ κραυγάζει, «Διατί
γίνεσαι κτῆνος; Δὲν αἰσχύνεσαι νὰ κυλίσαι
μετὰ τῶν χοίρων; Ἐλθέ πλύνθητι καὶ γίνου
καθαρώτερος, καὶ ζῆθι ὡς ὃν πεπλασμένον ὡς
σὲ ὀφείλει νὰ ζῇ.»

Οὗτος εἶναι ὁ τρόπος δι' οὗ ἡ θρησκεία βοη-
θεῖ τὸν ἄνθρωπον. Βοηθεῖ αὐτὸν ὡς τὸ κλαδευ-
τήριον ἐν ἐπιτηδείαις χερσὶ βοηθεῖ τὸ δένδρον—
ἀποκόπτον τοὺς ξηροὺς καὶ αὐχμηροὺς κλά-
δους, καὶ καθαρίζον αὐτὸ ἀπὸ τῶν περιττῶν οὐ

μόνον δὲ τοῦτο—βοηθεῖ αὐτὸν θετικῶς καὶ ἀρ-
νητικῶς. Ἐνθα ἐλάττωμά τι ἀνεφύη τοῦτο πε-
ρικλείει μίαν ἀρετὴν· ἐνθα ἄκανθα ἐφάνη, κά-
λυξ ἐπιφαίνεται. Ὁ ἄνθρωπος τοιουτοτρόπως
διττῶς κερδαίνει. Ἀπόλλυσιν ὅ,τι τείνει πρὸς
τὸν θάνατον καὶ κερδαίνει ὅ,τι προστίθῃσιν εἰς
τὴν ἀνάπτυξιν ὑπερέρου βίου. Ἡ εὐσέβεια δὲν
περιστελλεῖ οὐδὲ δεσμεύει τὴν φύσιν ἀλλὰ τὴν
εὐρύνει καὶ τὴν καθιστᾷ ἐλευθερίαν· τὴν ὠθεῖ
εἰς νέαν ἐνέργειαν, καὶ παρέχει αὐτῇ μυρίας
γενναίας τάσεις. Μικρὸς, εὐτελής ἄνθρωπος
δὲν δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸν χριστιανισμόν,
ὡς ὁ τρίβολος δὲν δύναται νὰ ἐκπροσωπῇ τὸ
δάσος. Ἡ ἐκκλησία δὲν εἶναι πέδαι δεσμεύου-
σαι, ἐξ ὧν νὰ μὴ δύνανται οἱ ἐν αὐτῇ νὰ ἐ-
ξέλθωσιν. Ἡ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ διδάσκει
τὸν ἄνθρωπον ὅτι εἶναι καλλίτερον νὰ ἵπταται
ἢ νὰ ἔρπη· ὅτι ἡ ἀρετὴ γλυκυτέρα τῆς κακίας·
ὅτι ἡ περιστολὴ εἶναι καλλιτέρα τῆς ἀκολασίας
καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ἀδιάφορον πόσον εἶναι
πτωχὸς, ἀσθενὴς, καὶ πεπλανημένος δύναται,
διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ν' ἀνακύψῃ, καὶ νὰ
καταβῇ εἰς τὸν τάφον μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέ-
λει κάμει ὥστε αἱ πύλαι τούτου νὰ λάμπουσιν
ὡς ἡ φωταγωγημένη εἴσοδος ἀνακτόρων ὅταν
ὁ βασιλεὺς ἐπανέρχεται ἐκ νικηφόρου μάχης.

Ο ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΣΙΡ WM. KING HALL

Ἄξιος πολλῶν ἐπαίνων εἶναι ὁ ναύαρχος Σιρ Hall
ὅστις τὸ ἴδιον αὐτοῦ παράδειγμα προθέμενος, συνετέ-
λεσεν εἰς τὴν κατάπαυσιν τῆς μέθης ἐν τῷ πληρώματι
τοῦ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ πλοίου, ἐν ᾧ αἱ πλεῖστα
παράβάσεις τὴν μέθην εἶχον ὡς ἀρομὴν. Ἀρευνήσας

(ἔλεγεν ἀρτίως οὗτος πρὸς ἀπελθόντα τινά) τὰ κατὰ στίχα τῶν ποιῶν ἐν Φαλμουθ, παρετήρησα ὅτι τὰ δύο τρίτα ἐπεβλήθησαν ἐνεκα-μέθης. Τότε εἶπον τοῖς ἐκπλαγεσὶ ναύταις: «Οὐδὲν γινώσκω περὶ ἐγκρατείας, ἀλλὰ βλέπετε ὅτι πάντα τὰ εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας ὑμῶν δυστυχήματα προέρχονται ἐκ τῆς μέθης. Ἐὰν παύσητε τὴν μέθην, ταῦτα δὲν θὰ συμβῶσιν. Ἐὰν συναινέσητε νὰ παραιτηθῆτε τῆς χορηγουμένης ὑμῖν μερίδος οἰνοπνεύματος, καὶ ν' ἀποφύγητε πάντα τὰ οἰνοπώλεια καὶ ζυθοπώλεια καὶ νὰ μὴ πίνετε ἢ ὕδωρ, ἐπὶ τρεῖς μῆνας, καὶ γράψετε τὰ ὀνόματά σας εἰς κατάλογον, καὶ ἐγὼ παραιτούμαι τοῦ οἴνου μου καὶ γράφομαι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ καταλόγου. Σκεφθῆτε ἐπὶ τεσσαράκοντα ὁκτὼ ὥρας, ἀλλ' ἀπαξ ἀποφασίσαντες ἐμμείνατε εἰς τὴν ἀπόφασίν σας.» Ἐν ὀλίγαις ὥραις τεσσαράκοντα ἐξ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν πολλάκις τιμωρηθέντων ὑπέγραψαν τὸν κατάλογον. Οἱ οἰνοπῶλαι ἐξεπλάγησαν βλέποντες τινὰς τῶν καλλιτέρων αὐτῶν θαμνῶν διερχομένους τὰ θύρας αὐτῶν. Μετὰ τοὺς τρεῖς μῆνας πάλιν εἶπον: «Ἐγὼ ἐτήρησα τὴν ὑπόσχεσίν μου, πόσοι ἐξ ὑμῶν παρέβητε τὴν ἰδικήν σας. Πάντες γινώσκετε ἀλλήλους καλῶς, ὥστε δὲν θὰ ὑπάρξῃ ὡς πρὸς τοῦτο ἀπάτη.» Μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν εἶπον πάντες ὅτι οὐδεὶς τὴν παρέβη, καὶ τριάκοντα ἕτεροι ἤλθον ζητοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν. Τινὲς δὲ μέτρι συμπερι τρητοῦσι αὐτὴν καὶ τοὶ παρῆλθον ἥδη δεκατρία ἔτη.

Δὲν ἐπιλαμβάνομαι, εἶπεν ὁ ἀξίος ναύαρχος, τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐν Κανὰ τῆς Γαλιλαίας θαύματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἢ τῆς συμβουλῆς τοῦ Παύλου πρὸς τὸν Τιμόθεον, ἢ τινος τῶν τετριμμένων διδασκαλιῶν περὶ τῆς χρήσεως καὶ καταχρήσεως τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ. Βλέπω μόνον καὶ αἰσθάνομαι ὅτι πλείστα ἐγκλήματα, συμφοραὶ καὶ τιμωρίαι, ἀθλιότης ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς, θαρμοὶ συζύγων, καὶ ἐγκαταλείψεις τῶν γονέων παρὰ τῶν τέκνων αὐτῶν, προέρχονται ἐκ τοῦ πότου, ἀφ' ἑτέρου δὲ πλείστη εὐτυχία, υἱεῖα, καὶ εὐχαρίστησις ἐστὶ τὸ μέρος τῶν ἐγκρατουμένων τιμὴν ὅθεν καὶ καθήκον ἐμὸν θεωρῶ νὰ δυνῶ νὰ συντελέσω εἰς ἀποτροπὴν τοῦ τοιοῦτου ἐλαττώματος.»

H POZA

H TA ΔΥΟ ΦΡΟΥΡΙΑ

[Συνέχεια Ἰδε ἀριθ. 19.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἡ Ῥόζα, πλήρης ἐγγνωμοσύνης διὰ τὴν διάσωσιν τῆς ζωῆς τοῦ πατρὸς της, ἐπισκέπτεται αὐτὸν τὴν νύκτα καὶ γνωρίζεται πρὸς αὐτόν.

Ἐν τῷ τέλει τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου εἵπομεν ὅτι ὁ δεσμώτης ἠρώτησε τὴν Ῥόζαν, «μήπως ἀπώλεσας καλοκάγαθόν τινα γονέα;» Μὴ ἀποφασίζουσα δὲ ὑάπαντήσῃ εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἐσιώπα ἐνῶ τὰ δάκρυα ἔρρεον κρουνηδόν, «Πτωχὴ κόρη!» εἶπεν ὁ Ἰππότης «συγχώρησόν μοι ἂν σοὶ ὑπέμνησα λυπηρὸν τι

συμβεβηκός· ἔλπιζε εἰς τὸν Θεόν, ἐξακολούθησε πράττουσα ὅ,τι εἶναι ἀρεστὸν ἐνώπιον Αὐτοῦ καὶ Ἐκεῖνος δὲν θέλει σε ἐγκαταλείψει.» Προστάξας τὴν Ῥόζαν ὁ θυρωρὸς νὰ ἐξέλθῃ, ἔμεινεν ὀλίγον ὀπίσω ἵνα εἴπῃ πρὸς τὸν Ἰππότην ὅτι ἡ κόρη δὲν εἶχε μητέρα καὶ ὅτι νομίζει ὅτι ὁ πατήρ της ὑπῆρξεν εὐπατρίδης τις, ὅστις ὑπέπεσεν εἰς ἐγκλημά τι ἢ ὅστις δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὰ χρεὴ του· ὥστε,» προσέθηκεν ὁ ἀγαθὸς οὗτος ἀνὴρ, «νομίζω ὅτι εἶναι καλὸν νὰ μὴ ἀναφέρωμεν πλέον τι περὶ τῶν γονέων της. Αὕτῃ προσπαθεῖ νὰ ὑποφέρῃ γενναίως τὸ δυστύχημά της· ὅπως δὴποτε ἐκτελεῖ προθύμως τὰ καθήκοντά της.» Ἐπιστρέψας μετ' αὐτῆς ὁ θυρωρὸς τὴν συνεβούλευσεν νὰ μὴ ταράττηται ἐπὶ μηδενὶ πράγματι καὶ ὑποσχέθῃ ὅτι θὰ διακηται πάντοτε εὐμενῶς πρὸς αὐτήν. Ἐπειτα τῆς ἐδείξε τὴν θέσιν τῶν κλειδίων καὶ παρηγγεῖλε νὰ μὴ τὰ ἀφίγῃ μηδὲ στιγμαίως εἰς ἄλλο μέρος μήπως τὰ ἐπάρωσιν τὰ παιδιά ἢ τὰ ἴδη ἀνθρωπὸς τις τοῦ Ἰππότου Ἐμβῆ. «Ἄν δὲ κατὰ τύχην ἐπὶ τῆς ἀπουσίας μου ἐπισκεφθῇ αὐτὸς τὴν φυλακὴν, ἢ σύζυγός μου πρέπει νὰ τὸν συνοδεύσῃ, ἂν καὶ τοῦτο ἦναι ἀπίθανον· διότι, ὡς πρότερον σοὶ εἶπον, οὐδέποτε ἠρώτησέ τι περὶ τοῦ φυλακισμένου Ἰππότου, ἐλησμονήσας δέ, ὡς φαίνεται, τὴν παράφρονα γυναῖκα· ὁ δὲ τρίτος δεσμώτης θὰ δικασθῇ μετ' ὀλίγον καὶ θὰ καταδικασθῇ εἰς θάνατον, διότι λέγεται ὅτι ἔχει φονεῦσαι πολλοὺς ἀνθρώπους.»

Τοῦ μὲν θυρωροῦ ἀναχωρήσαντος τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ ἀποσυρθείσης ἐνωρὶς εἰς τὸν κλιτῶνα αὐτῆς, ἡ Ῥόζα ἐκάθισεν ἐν τῷ μικρῷ δωματίῳ αὐτῆς ὑπὲρ τὴν ὥραν ἀναπολοῦσα ὅσα ἤκουσε ἔειδε τὴν προηγουμένην ἡμέραν ἢ σκεπτομένη τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ πρὸς ἀνακούφισιν τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Λίαν δὲ εὐγνώμων πρὸς τὸν Θεόν ἦτο ἡ ἀγαθὴ αὕτη κόρη διὰ τὴν διάσωσιν τῆς πολυτίμου ζωῆς τοῦ πατρὸς της καὶ διὰ τὴν ταχεῖαν μετὰθεσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς σκοτεινῆς εἰρκτῆς εἰς καλλίτερον δωμάτιον! διότι πολλάκις ἐφαντάζετο ὅτι αὐτὸς ἦτο ἡ ἀποθαμμένος ἢ ἀλυσίδετος ἐντὸς μικροῦ καὶ σκοτεινοῦ δωματίου, ἐνῶ πράγματι, τὸ δωμάτιον αὐτοῦ ἦτο ἀνάγειον καὶ εὐρύχωρον. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ ἦτο αἰχμάλωτος ἐν τῷ Φρουρίῳ τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ του! Πότε καὶ πῶς ἔρα ἠδύνατο νὰ ἀνακουφισθῇ; Ἀλλὰ λέξεις δὲν δύνανται νὰ περιγράψωσι τί αὕτῃ ἐσυλλογίζετο καὶ ἠσθάνετο ἐνῶ περιέμενε νὰ παρέλθῃ ἱκανὴ ὥρα, ὥστε νὰ μὴ ἀκουσθῇ ὑπὸ τῆς κυρίας της ἀπὸ τὸ δωμάτιον τῆς ὁποίας ἔμελλε νὰ διαβῇ. Τέλος δὲ σκιαζούσα τὸ φῶς διὰ τῆς χειρὸς αὐτῆς, κατέβη τὴν κλίμακα με βῆμα πολὺ ἐλαφρὸν καὶ μετὰ παλλούσης καρδίας ἐλαβε τὰς κλεῖς, ἐσταμάτισεν, ἠκρασθῇ, τὰ πάντα ἥσαν ἥσυχα. Οὕτως ἡ Ῥόζα διέβη ταχέως καὶ ἀφ' ὁδῶς τὰς μακρὰς καὶ ζωφερὰς διαβάσεις. Ὁ Ἐλβερτος ἐκάθητο παρὰ τὴν τράπεζαν καὶ ἀνεγίνωσκεν ἀρχαῖον τι βιβλίον, ὅτε ἡ θύρα τοῦ ἐξεκλειδώθη καὶ πρὸς μεγάλην ἐκπληξιν αὐτοῦ εἶδε τὴν νεαράν ὑπηρετρίαν ἐλθοῦσαν εἰς τοιαύτην ὥραν. «Ἄ! πόσον εἶναι ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς,» εἶπε καθ' ἑαυτὴν ἡ καλὴ κόρη, «καὶ πόσον ἀδύνατος πρέπει νὰ ἦναι δι' ἔλ-